

Interakcje językowe ustne - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Interakcje językowe ustne
Kod przedmiotu	09.1-WH-FRMP-IJU-K-S14_gen7PMED
Wydział	Wydział Humanistyczny
Kierunek	Filologia francuska z drugim językiem romańskim
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2021/2022

Informacje o przedmiocie	
Semestr	2
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski i francuski
Sylabus opracował	<ul style="list-style-type: none">mgr Joanna Jarosmgr Laurent Vavon

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Konwersatorium	30	2	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Głównym zadaniem przedmiotu jest przygotowanie do spontanicznej komunikacji w języku francuskim poprzez rozwijanie strategii interakcyjnych, integrujących sprawności językowe receptywne i produktywne (rozumienie ze słuchu i mówienie). Uświadomienie roli ekspresji niewerbalnej w komunikacji ustnej (globalne zachowanie komunikacyjne). Uczenie się języka poprzez „przeżywanie” go, w działaniu i w ścisłej relacji z innymi (rozwijanie empatii, umiejętności słuchania i percepcji siebie oraz innych). Przygotowanie do roli użytkownika języka rozmawiającego z jednym lub kilkoma rozmówcami. Rozwijanie strategii dyskursu i współpracy. Przygotowanie do roli mediatora językowego.

Wymagania wstępne

Znajomość języka francuskiego na poziomie A2

Zakres tematyczny

Strategie odbioru i tworzenia wypowiedzi w różnych działaniach interakcyjnych: nieformalnej rozmowie, formalnej dyskusji, debacie, wywiadach, negocjacji itp. Strategie dyskursu i współpracy w tych działaniach: zabieranie i oddawanie głosu, ustalanie zakresu omawianego zagadnienia i podejścia do niego, proponowanie i ocenianie rozwiązań, podsumowywanie wniosków; negocjacje i mediacja w sytuacji konfliktu. Tematyka życia codziennego, podróże, spędzanie wolnego czasu, zainteresowania i pasje oraz wybrane zagadnienia specjalistyczne (np. sport, turystyka, negocjacje handlowe etc.).

Metody kształcenia

Dyskusja, dialog, techniki dramatyczne (prezentacja pantomimiczna, technika ról, ów. Symulacyjne, teatr życia), metoda projektów, technika przystanków, burza mózgów, rundka, ustne strategie twórcze.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrafi brać udział w debacie prowadzonej w języku francuskim – przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich.	<ul style="list-style-type: none">KE1_U03	<ul style="list-style-type: none">dyskusjaobserwacje i ocena umiejętności praktycznych studentaodpowiedź ustnasprawdzian	<ul style="list-style-type: none">Konwersatorium
Student potrafi komunikować się w języku francuskim z uczniem specjalistycznej terminologii.	<ul style="list-style-type: none">KE1_U02	<ul style="list-style-type: none">dyskusjaodpowiedź ustnasprawdzian	<ul style="list-style-type: none">Konwersatorium

Warunki zaliczenia

Zaliczenie na ocenę na podstawie aktywnej obecności na zajęciach (wykonanie wszystkich zadań i ćwiczeń na lekcji) - 30%, co najmniej dwóch prac ustnych projektowych w grupach (np. symulacji wywiadu, audycji radiowej lub telewizyjnej, debaty parlamentarnej, kampanii reklamowej, itp.) - 30% oraz końcowego sprawdzianu ustnych interakcji - 40%.

Literatura podstawowa

1. Augé, H., Borot, M.-F. i Vielmas, M., Jeux pour parler, jeux pour créer, CLE International, Paris, 1989.
2. Coulombe, R., Chabot, L. i Ledoux, H. (red.) (1991). Des activités de communication orale II. Université Laval.
3. Debyser, F. (1986). Immeuble. Paris : Hachette.
4. Fustier, Michel. (2004). Exercices pratiques de communication. Paris: Editions d'Organisation.
5. Weiss, F. (2002). Jouer, communiquer, apprendre. Paris: Hachette.
6. Yaiche, Francis. (1996). Les simulations globales: mode d'emploi. Paris: Hachette FLE
7. Le cadre européen commun de référence pour les langues. Les langues vivantes : apprendre, enseigner, évaluer. Didier, 2002
8. Dokumenty autentyczne (tekstowe, dźwiękowe, wizualne i audio-wizualne): medialne, użytkowe, literackie oraz wybrane teksty z podręczników języka francuskiego i materiałów komplementarnych.

Literatura uzupełniająca

1. Cormanski, Alex. (2005). Techniques dramatiques: activités d'expression orale. Paris: Hachette FLE
2. Hénil, A. i Mégrier D. (2003). Techniques théâtrales pour la formation d'adultes. Paris: Retz.
3. Laverrière, J., Santucci, M. et Simonet, R. (2002). Formation à l'expression écrite et orale. Paris: Editions d'Organisation.
4. Lhote, E., (1995). Enseigner l'oral en interaction : percevoir, écouter, comprendre. Paris: Hachette.
5. Sorez Hélène. (1986). Prendre la parole. Paris : Hatier
6. Yaiche, Francis. (2003). Photos – Expressions. Paris : Hachette

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Witold Kowalski (ostatnia modyfikacja: 29-04-2021 18:48)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ